Nádraží - Radek Čihák

Měli tam kytaru, hráli mi z duše
čekal jsem na lásku a doufal ve štěstí
Snad se jen zdrželo právě v těch strunách
mé srdce hořelo a zpívalo s nimi

Stál jsem na nádraží, přál jsem si znít
rytmem dvou kolejí – písní ta někam…
Kvílení oceli v poledne v pondělí
je dvanáct dvacet pět, zastávka: Divnej svět

Slunce, ach Sluníčko, na cestě do zítřka
za oknem záchodku posíláš psaníčka zlatovlasá
Na tomhle nádraží víckrát se nesejdem
co na tom záleží: skutečnost nebo sen
   nejsem a nebo jsem
   vagony naráží
   přijdem a odejdem

Ozvěny z podchodu vrtěly oháňkou
okamžik v příběhu bez času plynul
Svět v pasti vteřiny jak velkofilm před smrtí
Výpravčí pokyne: Na lásku se nečeká

Myšlenky pryč odjely načerno druhou třídou
rychlík či pantograf – nezměnitelný stav
Na lásku se nečeká, láska se dává
Je dvanáct dvacet pět – zastávka: Obyčejnej svět

Slunce, ach Sluníčko, na cestě do zítřka...